

Sygn. akt I C 114/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2023 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2023 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę 9900,00 zł

I zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. kwotę 1312,68 zł (jeden tysiąc trzysta dwanaście złotych sześćdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 marca 2020 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 2247,00 zł (dwa tysiące dwieście czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego;

IV nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. kwotę 1600,00 zł (jeden tysiąc sześćset złotych) tytułem uzupełnienia kosztów procesu orzeczonych prawomocnymi postanowieniami z dnia 11 kwietnia 2022 r., 28 grudnia 2022 r. oraz 24 lipca 2023 r.

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 114/21

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. wniósł w dniu 1 marca 2021 r. (data stempla operatora pocztowego) do Sądu Rejonowego w Ciechanowie pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 9900,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 marca 2020 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się należność z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz kosztów holowania pojazdu.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa. Wniósł ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem pojazdów: jednego marki M. nr rej. (...) - sprawcy kolizji oraz drugiego marki V. nr rej. (...). Pojazd marki M. nr rej. (...) w dniu 19 grudnia 2019 r. posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej dla posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego pojazdu w Towarzystwie (...) S.A. w W. (bezsporne).

W dniu 19 grudnia 2019 r. T. K. (1) zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. umowę najmu pojazdu zastępczego marki O. (...) nr rej. (...). Korzystał z tego pojazdu w okresie 54 dni. Cena najmu wynosiła 325,20 zł netto (400,00 zł brutto) za dobę tj. łącznie za 54 dni 21600,00 zł brutto. Termin płatności na fakturze ustalono na 19 marca 2020 r. (umowa k.6, faktura k. 14, zeznania świadka T. K. (1) k. 250 - 252).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. wykonał na rzecz T. K. (2) usługę holowania pojazdu marki V. nr rej. (...) od miejsca zdarzenia do miejsca zamieszkania poszkodowanego (na trasie 375 km x 2), obejmującą również załadunek i wyładunek. Z tego tytułu została wystawiona faktura na kwotę 5550,38 zł brutto z terminem płatności 30 stycznia 2020 r. (faktura k. 19).

Poszkodowany T. K. (1), po zgłoszeniu w dniu 23 grudnia 2019 r. szkody do zakładu ubezpieczeń sprawcy kolizji, otrzymał od zakładu ubezpieczeń dodatkowo informację na temat najmu pojazdu zastępczego, oraz o wysokości maksymalnych stawek akceptowanych przez ubezpieczyciela, jak też o prawie ubezpieczyciela do weryfikacji stawki najmu pojazdu zastępczego (informacja k. 185).

W dniu 19 grudnia 2019 r., pomiędzy T. K. (1) a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności, na mocy której T. K. (1) w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 13 grudnia 2019 r. przeniósł wszelkie przysługujące mu wierzytelności z tytułu tej szkody związane ze zwrotem kosztów z tytułu najmu auta zastępczego oraz kosztów holowania na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. (umowa cesji wierzytelności k. 37).

W dniu 14 stycznia 2020 r. zakład ubezpieczeń przyznał T. K. (1) odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu w wysokości 1720,20 zł brutto. T. K. (1) otrzymał odszkodowanie w dniu 17 stycznia 2020 r. (bezsporne).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. zgłosił roszczenie z tytułu kosztów holowania pojazdu do Towarzystwo (...) S.A. w W.. Decyzją z dnia 14 stycznia 2020 r. zakład ubezpieczeń przyznał i wypłacił zwrot kosztów holowania w wysokości 3575,00 zł (decyzja k. 28).

W związku z żądaniem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. zgłoszonym w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego zakład ubezpieczeń decyzją z dnia 20 lutego 2020 r. przyznał i wypłacił odszkodowanie w kwocie 3804,72 zł przy przyjęciu za zasadny okres najmu zastępczego w wysokości 24 dni i stawki dobowej najmu 195,00 zł brutto. Uwzględniając zgłoszoną reklamację, zakład ubezpieczeń podwyższył zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego o kwotę 1902,60 zł netto, uznając za zasadny okres tego najmu w wysokości 36 dni w stawce dobowej netto 158,54 zł (decyzja k. 21 – 22, 23 - 25).

Uzasadniony technologicznie czas naprawy pojazdu T. K. (1) wynosił trzy dni robocze, zaś czas potrzebny do naprawy uszkodzonego pojazdu przy uwzględnieniu, że odszkodowanie wypłacono w dniu 17 stycznia 2020 r., a tym samym czas uzasadniony czas korzystania przez T. K. (1) z pojazdu zastępczego powinien wynosić 33 dni. Średnia cena wynajmu pojazdu (klasa R) w W. i P. wynosiła, przy uwzględnieniu notowań 14 wypożyczalni samochodów stawek najmu dla pojazdów klasy tożsamej dla pojazdu T. K. (1) oraz przy uwzględnieniu gradacji stawek za najem w stosunku do długości okresu najmu pojazdu zastępczego, w granicach od 129,26 zł netto do 213,82 zł netto za dobę najmu (opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych mgr Z. K. k. 258 – 318, 339 – 349, 371 - 373).

Koszty holowania pojazdu T. K. (1) według stawek za usługi tzw. pomocy drogowej, na rynku (...) na trasie S. – C. wraz z powrotem (375 km x 2) oraz załadunkiem i rozładunkiem wynoszą 3380,04 zł brutto (opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych mgr Z. K. k. 258 – 318, 339 – 349, 371 - 373).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody (k. 74 - 231), opinii biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych mgr Z. K. (k. 258 – 318, 339 – 349, 371 - 373), zeznań świadka T. K. (1) (k. 250 - 252).

W ocenie Sądu, powyższe dowody są w pełni wiarygodne; żadna ze stron nie kwestionowała ich mocy dowodowej. Spór w niniejszej sprawie dotyczył stawki najmu pojazdu zastępczego oraz uzasadnionego okres najmu tego pojazdu zastępczego, jak również uzasadnionych kosztów holowania pojazdu z miejsca zdarzenia do miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Podkreślić należy, że opinia biegłego sądowego mgr Z. K. ma charakter jedynie pomocniczy, porównawczy. Opinia została sporządzona w sposób rzetelny, prawidłowy, wyczerpujący, a nadto zgodnie z postawioną tezą postanowienia dowodowego. Biegły sądowy sporządził opinię, wykorzystując zebrany materiał dowodowy, informacje wypożyczalni samochodów oraz firm świadczących usługi tzw. pomocy drogowej oraz własną wiedzę. Niewątpliwie opinia stanowi tylko pomoc dla sądu i - jak wielokrotnie było wyjaśniane w orzecznictwie i doktrynie - nie może zastąpić ani ustaleń faktycznych ani decydować o spełnieniu przesłanek prawnych. Zadaniem biegłego zasadniczo nie jest poszukiwanie dowodów i okoliczności mających uzasadnić argumentację stron procesu, lecz dokonanie oceny przedstawionego materiału z perspektywy posiadanej wiedzy naukowej, technicznej lub branżowej i przedstawienie sądowi danych (wniosków) umożliwiających poczynienie właściwych ustaleń faktycznych i właściwą ocenę prawną znaczenia zdarzeń, z których strony wywodzą swoje racje. Opinia biegłego, zgodnie z art. 278 kpc, służy stworzeniu sądowi możliwości prawidłowej oceny materiału procesowego w wypadkach, kiedy ocena ta wymaga wiadomości specjalnych tj. wiedzy wykraczającej poza objętą zakresem wiedzy powszechnej.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. zasługuje na uwzględnienie jedynie częściowo tj. w zakresie kosztów najmu pojazdu do kwoty 1312,68 zł z tytułu podatku VAT w wysokości 23 % od uznanych i wypłaconych kosztów tego najmu.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. jako następcą prawnym T. K. (1) dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkoda objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda w związku z nabyciem wierzycelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, należało określić – według ogólnych zasad prawa cywilnego – do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiło zdarzenie drogowe. W niniejszej sprawie, Sąd ustalił, że odpowiedzialnym za zdarzenie drogowe z dnia 19 grudnia 2019 r. jest kierowca samochodu marki M. nr rej. (...), posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia – w znaczeniu prawnym – stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło. Zgodnie z powszechnie przyjętym obecnie poglądem, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11). Sąd Najwyższy podkreślił, że utrata możliwości korzystania z pojazdu stanowi negatywne następstwo majątkowe, a wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu tego negatywnego następstwa) należy kwalifikować jako szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela wynikającej z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym znaczenie dwóch kryteriów - celowości wydatków oraz ich ekonomicznego uzasadnienia.

Za wydatek niezbędny (celowy) należy uznać wydatek poniesiony na korzystanie z innego pojazdu w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swojego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wydatki ekonomicznie uzasadnione to wydatki na najem pojazdu zasadniczo o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego lub zniszczonego, poniesione w oparciu o stawki czynszu najmu, które obowiązują na danym rynku lokalnym (ceny rynkowe za tego typu usługi) i w czasie naprawy pojazdu mechanicznego lub do czasu nabycia nowego pojazdu.

Wskazać należy, że pozwany zakład ubezpieczeń wypłacił powodowi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w D. w toku postępowania likwidacyjnego koszty najmu pojazdu zastępczego, przyjmując okres najmu pojazdu zastępczego na 36 dni, w dobowej stawce w wysokości 158,54 zł netto, tj. łącznie 5707,32 zł.

Uznać zatem należy, że pozwany ubezpieczyciel uznał roszczenie w zakresie okresu najmu pojazdu zastępczego tj. 36 dni oraz stawki dobowej najmu 158,54 zł netto (195,00 zł brutto), co wynika wprost z decyzji wydanych w toku postępowania likwidacyjnego o przyznaniu odszkodowania z tego tytułu (decyzje z dnia 20 lutego 2020 r. oraz 25 marca 2020 r. przywołane powyżej).

Jak wskazano powyżej, pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. zakwestionował w niniejszym procesie, zarówno stawkę najmu pojazdu zastępczego wynikającą z umowy zawartej przez powoda z T. K. (1), jak i czas trwania umowy.

Odnosząc się do kwestii wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, podkreślić należy, że poszkodowany T. K. (1) bezpośrednio po zgłoszeniu szkody, otrzymał od zakładu ubezpieczeń informację w zakresie możliwości organizacji pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela, jak też o akceptowanych stawkach tego najmu w przypadku zawarcia umowy najmu przez poszkodowanego z pominięciem zakładu ubezpieczeń. Podkreślić należy, że zakład ubezpieczeń przedził również poszkodowanego o możliwości weryfikacji stawek najmu.

Wskazać należy, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 kc, art. 362 i 826 § 1 kc). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu tylko wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. W ocenie zatem Sądu, zachowanie poszkodowanego T. K. (1), który nie weryfikuje ofert innych firm prowadzących wypożyczalnie samochodów i nie korzysta w związku z tym z ekonomicznie korzystniejszej oferty, zawierając umowę najmu pojazdu zastępczego w stawce dziennej prawie dwukrotnie przewyższającej stawkę obowiązującą w wypożyczalniach na terenie W., P. i okolic, nie może zasługiwać na aprobatę. Powód nie wykazał, że pojazd wynajęty przez niego T. K. (1) spełniał w wyższym stopniu kryteria przydatności; nie wykazał również, że samochód odpowiadający klasą pojazdowi poszkodowanego nie był w tym okresie dostępny w ofercie innych

wypożyczalni. Pomimo zakwestionowania wysokości stawki najmu przez zakład ubezpieczeń, a zgodnie z opinią biegłego sądowego na rynku lokalnym poszkodowanego tj. w W. i P. są dostępne oferty najmu pojazdów zastępczych w zdecydowanie niższej stawce; powód nie wykazał również, że stawka zaproponowana przez niego jest adekwatna do klasy pojazdu oraz ekonomicznie uzasadniona. W uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 Sąd Najwyższy podkreślił, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebom ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności - o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Należy też podkreślić, że proponowana wykładnia nie eliminuje ani nie ogranicza przysługującej poszkodowanemu swobody wyboru kontrahenta, od którego najmie pojazd. Sprawia jedynie - ze względu na obowiązek zapobiegania zwiększeniu rozmiarów szkody - że zawierając umowę na mniej korzystnych warunkach od proponowanych przez ubezpieczyciela, poszkodowany będzie zmuszony ponieść część związanych z tym kosztów.

Podkreślić należy, że poszkodowany T. K. (1) w istocie nie wyraził żadnego zainteresowania ofertą ubezpieczyciela w zakresie najmu pojazdu zastępczego, nie chciał poznać bliżej jej warunków i nie dokonał oceny, czy oferta którą wybrał lepiej zaspokaja jego potrzeby, czy też może skorzystanie z pojazdu oferowanego przez ubezpieczyciela byłoby wystarczające. Co więcej, z jego zeznań wynika, że pozostawał w przekonaniu, że samochód zastępczy, z którego korzysta, otrzymał w uzgodnieniu z ubezpieczycielem. Mając powyższe na uwadze, należało w ocenie Sądu przyjąć, iż poszkodowany pozostając biernym, nie dopełnił obowiązku współdziałania przy minimalizacji szkody, która dodatkowo została zwiększona przez wynajęcie pojazdu u podmiotu stosującego znacznie wyższe dobowe stawki najmu pojazdu. Ubezpieczyciel dokonał w toku czynności likwidacyjnych wszystkich czynności, jakie mogły zostać wykonane przy stwierdzonym stopniu współpracy poszkodowanego z pozwanym. To na poszkodowanym spoczywał obowiązek zbadania warunków najmu oferowanego przez towarzystwo ubezpieczeń.

Jak wynika natomiast z opinii biegłego sądowego i porównania stawki dobowej netto w wypożyczalni powoda oraz w wypożyczalniach na rynku (...) oraz (...), stawki najmu obowiązujące w firmie powoda znacznie przewyższają średnie, a nawet najwyższe stawki w obowiązujących w wypożyczalniach na terenie W. i P.. Stawka proponowana przez ubezpieczyciela jest natomiast stawką w średnich granicach, co wskazuje, że jest ekonomicznie uzasadniona. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że przyznane w tym zakresie odszkodowanie obejmuje stawkę najmu netto. Z tych względów Sąd przyznał tytułem uzupełnienia jedynie kwotę 1312,68 zł jako podatek VAT w wysokości 23 % od kwoty przyznanego odszkodowania tj. od kwoty 5707,32 zł. Poszkodowany, zgłaszając szkodę wskazał, że nie może odliczyć podatku VAT. W ocenie Sądu, odszkodowanie przysługujące na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkodę powstałą w związku z ruchem tego pojazdu, powinno bowiem obejmować również kwotę podatku od towarów i usług (VAT), jeżeli poszkodowany nie może obniżyć podatku od niego należnego o kwotę podatku naliczonego. Pozwany ubezpieczyciel nie podnosił w toku procesu, że zachodzą okoliczności uzasadniające obniżenie odszkodowania o podatek VAT.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 1312,68 zł, Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 25 marca 2020 r. tj. od dnia uwzględnienia reklamacji powoda i podwyższenia wysokości należnego z tego tytułu odszkodowania. Sąd miał na uwadze, że już na etapie postępowania likwidacyjnego pozwany zakład ubezpieczeń prawidłowo ocenił zarówno okres najmu pojazdu zastępczego, jak też stawkę dobową tego najmu. Różnica dotyczyła jedynie kwestii podatku VAT. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń

wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, w szczególności co do kosztów holowania pojazdu, uznając je za niezasadne. Z powołanej opinii biegłego sądowego mgr Z. K. wynika wprost, że koszty holowania pojazdu poszkodowanego T. K. (1) z uwzględnieniem załadunku i rozładunku nie powinny przekroczyć kwoty 3380,04 zł. Wypłacone dotychczas przez ubezpieczyciela odszkodowanie z tego tytułu przewyższa uzasadnione koszty holowania, a zatem powództwo w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie. Koszty te wskazane w fakturze, jak wynika z opinii biegłego sądowego, którą Sąd w całości podziela, są zawyżone.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Sąd miał bowiem na uwadze, że powód wygrał proces w 13 %. Sąd zasądził zatem od powoda na rzecz pozwanego zakładu ubezpieczeń łącznie kwotę 2247,00 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu. Na kwotę tę składają się: zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1530,00 zł stanowiącej różnicę pomiędzy stawką od oddalonej części powództwa – 1800,00 zł a stawką od uwzględnionej części – 270,00 zł, przy czym koszty zastępstwa procesowego w ustalone są zgodnie z przepisami rozporządzeniami Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłat za czynności adwokackie. Nadto Sąd zasądził kwotę 800,00 zł tytułem zwrotu poniesionych przez pozwanego kosztów opinii biegłego sądowego. Tak ustalone koszty Sąd pomniejszył o kwotę 100,00 zł tytułem należnej powodowi od pozwanego opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa.

Jednocześnie Sąd nakazał ściągnąć od powoda kwotę 1600,00 zł tytułem uzupełnienia kosztów opinii biegłego sądowego stosownie do art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 cyt. ustawy.